

9. § 10 affattes således:

„§ 10. Personer og dødsboer, der ikke er undergivet fuld indkomstskattepligt til staten, beskattes kun af særlig indkomst hidrørende fra afståelse af de i kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c og d, omhandlede formuegoder. I øvrigt finder reglerne i § 9 tilsvarende anvendelse på disse skattepligtige.“

10. § 11, stk. 1, affattes således:

„Stk. 1. Af den særlige indkomstskat tilfalder $\frac{1}{3}$ den kommune, til hvilken den skattepligtige eller den, med hvem den pågældende måtte være sambeskattet, efter §§ 2 og 7 i loven om kommunal indkomstskat svarer kommuneskat ved begyndelsen af det kalenderår, hvori den særlige indkomstskat pålignes.“

11. § 12 affattes således:

„§ 12. Det påhviler den skattepligtige at indgive selvangivelse af den særlige indkomst efter de for almindelig indkomstskat til staten gældende regler. Disse regler finder desuden anvendelse ved ansættelsen af den særlige indkomst og påklage af ansættelsen.“

Stk. 2. Den særlige indkomstskat forfalder til betaling i 3 rater den 1. i hver af månederne september, oktober og november i det år, hvori skatten pålignes, med sidste rettidige betalingsdag for den skattepligtige den 20. i forfaldsmåned. Falder sidste rettidige betalingsdag på en helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. Finansministeren fastsætter i øvrigt de nærmere regler for opkrævningen og indbetalingen i statskassen af den særlige indkomstskat.

Stk. 3. I øvrigt finder de for den almindelige indkomstskat til staten gældende regler anvendelse, for så vidt de er forenelige med bestemmelserne i denne lov.“

12. § 14 affattes således:

„§ 14. Finansministeren fastsætter regler om indgivelse af selvangivelse og ansættelse

af særlig indkomst, herunder påklage af ansættelsen, samt om betaling og opkrævning af særlig indkomstskat i tilfælde, hvor der i årets løb sker ændringer i skattepligtsforholdene for en person eller et dødsbo.

Stk. 2. Når en persons fulde skattepligt her til landet ophører på grund af fraflytning til udlandet, er den pågældende pligtig til inden bortrejsen at indbetale særlig indkomstskat, der måtte være pålignet, uanset om den er forfalden eller ej.

Stk. 3. Ved beregningen af forældelsesfristen for krav på særlig indkomstskat bortses fra den tid, i hvilken skattemyndighederne på grund af den skattepligtiges ophold i udlandet har været ude af stand til at gøre kravet gældende ved dansk domstol.“

13. I § 15, stk. 3, ændres „nr. 15 og nr. 16“ til: „14 og 15“.

14. § 16, stk. 4, affattes således:

„Stk. 4. Af den i stk. 1 omhandlede afgift tilfalder $\frac{1}{3}$ den kommune, til hvilken den afgiftspligtige eller den, med hvem den pågældende måtte være sambeskattet, efter §§ 2 og 7 i loven om kommunal indkomstskat svarer kommuneskat ved begyndelsen af det kalenderår, hvori udbytteandelen er udredet. Er den afgiftspligtige ikke pligtig at svare kommuneskat som foran omhandlet, tilfalder andelen af afgiften den kommune, hvori ansættelsen til statskat finder sted.“

15. I § 19, stk. 2, ændres „15 og 16“ til: „14 og 15“, og „§ 3, stk. 2,“ udgår.

§ 2.

Loven har virkning for særlig indkomst vedrørende indkomståret 1970 og senere indkomstår. De hidtidige regler i § 12 i loven om særlig indkomstskat m. v. ophæves dog med virkning fra og med indkomståret 1968. Den nye affattelse af § 12, stk. 2, gælder også for særlig indkomstskat vedrørende indkomståret 1969, der indbetales efter 1. januar 1970.

Skytte.

/ Jens Frandsen.